

Đức Chúa Trời thay đổi địa vị của chúng ta Giáo lý về sự nhận làm con nuôi (tt)

Ngài là Cha chúng ta. Chúng ta cầu nguyện rằng: “Lạy Cha chúng tôi ở trên trời.” Quý vị có biết điều thú vị là gì không? Danh xưng “Cha” được dùng để gọi Đức Chúa Trời chỉ có 15 lần trong Cựu ước, và không có lần nào cầu nguyện với Đức Chúa Trời là Cha. Chỉ riêng trong các sách Phúc âm đã có 165 lần Chúa Giê-xu đề cập đến Đức Chúa Trời là Cha khi Ngài nói chuyện với các môn đồ. Mat 6:7-9 chép: *“Vả, khi các người cầu nguyện, đừng dùng những lời lặp vô ích như người ngoại; vì họ tưởng vì có lời mình nói nhiều thì được nhậm. Vậy, các người đừng như họ; vì Cha các người biết các người cần sự gì trước khi chưa xin Ngài. Vậy, các người hãy cầu như vậy: Lạy Cha chúng tôi ở trên trời;”* Ngài cho thấy có một mối quan hệ giữa những người theo Đấng Christ và Đức Chúa Trời là Cha. Vì vậy, khi cầu nguyện, chúng ta đừng nói rằng: “Kính lạy Đấng Tạo hóa đáng kính khiếp và là nền tảng của mọi loài,” mà hãy nói là: “Lạy Cha.”

Hãy suy nghĩ về sự tương phản với những người cha dưới đất. Lu 11:11-13 chép: *“Trong các người có ai làm cha, khi con mình xin bánh mà cho đá chẳng? Hay là xin cá, mà cho rắn thay vì cá chẳng? Hay là xin trứng, mà cho bò cạp chẳng? Vậy nếu các người là người xấu, còn biết cho con cái mình vật tốt thay, huống chi Cha các người ở trên trời lại chẳng ban Đức Thánh Linh cho người xin Ngài!”* Có lẽ quý vị cầu xin một điều gì đó nhưng nó lại không xảy ra như mình hy vọng. Có thể quý vị cầu xin Đức Chúa Trời một điều gì đó nhưng lại không nhận được điều cầu xin. Tôi cho rằng Chúa Giê-xu hiểu những trần trở đó của chúng ta, vì vậy Ngài nói rằng: “Các người hãy tin cậy Đức Chúa Cha.” Khi quý vị xin cá thì Ngài sẽ không cho quý vị con rắn. Quý vị đã biết điều này từ những người cha của mình là những người luôn quan tâm đến con cái. Chúng ta là xấu; còn Ngài là Đấng tốt lành. Thậm chí những người cha tốt nhất trên đất này vẫn có bản tánh tội lỗi và không phải luôn luôn đúng một trăm phần trăm, nhưng Cha trên trời của quý vị thì luôn luôn đúng. Chúng ta có sự khôn ngoan hạn chế; còn Ngài có sự khôn ngoan vô hạn. Đức Chúa Cha biết điều gì là

tốt nhất. Chúng ta có tình yêu không trọn vẹn còn Ngài thì có tình yêu trọn vẹn.

Bố tôi đã qua đời cách đây vài năm một cách bất ngờ vì bệnh tim. Tôi nhớ mình đã nhận được điện thoại từ người em trai cho biết rằng bố đang được đưa đi cấp cứu ở bệnh viện. Tôi đã quì gối xuống và kêu cầu cùng Đức Chúa Trời rằng: “Xin Chúa hãy cứu ba con.” Bốn mươi lăm phút sau tôi được báo cho biết bố mình đã qua đời. Những giây phút đó là một sự nhắc nhở: Cha trên trời của tôi không bao giờ cho rầu. Ngài ban cho những điều tốt. Ngài luôn ban cho những điều tốt nhưng không phải chúng ta thấy được điều đó vào mọi lúc. George Mueller là một cỗ máy cầu nguyện. Ông đã ghi lại năm mươi ngàn sự trả lời cụ thể đối với những lời cầu nguyện khi ông chăm lo cho những đứa trẻ trong một cô nhi viện. Nhưng ông cũng trải qua những nỗi đau đớn thực sự trong đời sống riêng tư của mình. Ông đã chôn cất hai đứa con chưa kịp ra đời, chứng kiến cái chết của đứa con trai một tuổi và đứa con gái trưởng thành của mình. Sau đây là những lời ông nói trong lễ tang của vợ mình:

Chúng tôi có hạnh phúc không? Rất hạnh phúc. Mỗi năm hạnh phúc của chúng tôi mỗi gia tăng. Không có lúc nào khi được gặp người vợ yêu quý của mình, bất cứ nơi nào tại Bristol hay tại cô nhi viện, mà tôi lại không có sự vui thích. Hằng ngày, khi chúng tôi gặp nhau trong phòng thay đồ, tại cô nhi viện, để rửa tay trước bữa ăn tối, tôi luôn luôn vui thích khi được gặp nàng và cô ấy cũng vậy. Hàng ngàn lần tôi nói với vợ mình rằng: “Em yêu, kể từ lúc em trở thành vợ anh, chưa có lần nào anh nhìn thấy em mà lại không vui thích vì điều đó.”

Khi tôi nghe ông Prichard nói rằng căn bệnh đó là sốt thấp khớp thì tự nhiên tôi liên tưởng đến điều tệ hại nhất. . . Tim tôi gần như tan vỡ.

Phân đoạn Kinh Thánh cuối cùng mà tôi đã đọc cho người vợ yêu quý của mình nghe là: “*Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời là mặt trời và là cái khiên;*

Đức Giê-hô-va sẽ ban ân điển và vinh hiển; Ngài sẽ chẳng từ chối điều tốt lành gì cho ai ăn ở ngay thẳng.” Nếu chúng ta tin Đức Chúa Giê-xu Christ, thì chúng ta nhận được ân điển, chúng ta là những người được nhận ân điển và Ngài cũng sẽ ban cho sự vinh hiển nữa. Tôi tự nhủ, khi liên hệ đến phần cuối của câu Kinh Thánh “Ngài sẽ chẳng từ chối điều tốt lành gì cho ai ăn ở ngay thẳng,” bản thân tôi là một tội nhân không có giá trị gì, nhưng đã được cứu bởi huyết của Đấng Christ; tôi không sống trong tội lỗi, nhưng sống ngay thẳng

trước mặt Đức Chúa Trời. Vì vậy, nếu điều đó là thực sự tốt đối với tôi, người vợ yêu quý của tôi sẽ được sống lại và vẫn còn bệnh tật như vậy. Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho nàng. Nhưng nếu nàng không được chữa lành thì đó không phải là một điều không tốt đối với tôi. Vì vậy mà lòng tôi được an ủi. Tôi thỏa lòng với Đức Chúa Trời. Và tất cả những điều này phát xuất, như tôi vẫn thường nói trước đây, từ sự tin cậy những điều Ngài đã phán.

Thưa anh chị em, chúng ta có một Đức Chúa Cha tốt lành. Hãy nhìn xem sự chăm sóc của Ngài. 1 Giăng 3:1 chép: *“Hãy xem Đức Chúa Cha đã tỏ cho chúng ta sự yêu thương dường nào, mà cho chúng ta được xưng là con cái Đức Chúa Trời; và chúng ta thật là con cái Ngài.”* Ngài yêu thương chúng ta. Chúng ta đã từng bị ràng buộc dưới luật pháp của Ngài, còn bây giờ chúng ta bị ràng buộc bởi tình yêu của Ngài. Ga 3:24-28 chép: *“Ấy vậy, luật pháp đã như thầy giáo dạy dẫn chúng ta đến Đấng Christ, hầu cho chúng ta bởi đức tin mà được xưng công bình. Song khi đức tin đã đến, chúng ta không còn phục dưới thầy giáo ấy nữa. Vì chưng anh em bởi tin Đức Chúa Jê-sus Christ, nên hết thấy đều là con trai của Đức Chúa Trời. Và, anh em thấy đều chịu phép báp-têm trong Đấng Christ, đều mặc lấy Đấng Christ vậy. Tại đây không còn chia ra người Giu-đa hoặc người Gô-réc; không còn người tôi mọi hoặc người tự chủ; không còn đàn ông hoặc đàn bà; vì trong Đức Chúa Jê-sus Christ, anh em thấy đều làm một.”*

Ngài hiểu chúng ta. Đức Chúa Cha biết quý vị đang trải qua điều gì. Thi 103:13-14 chép: *“Đức Giê-hô-va thương xót kẻ kính sợ Ngài, Khác nào cha thương xót con cái mình vậy. Vì Ngài biết chúng tôi nấn nhen bởi giống gì, Ngài nhớ lại rằng chúng tôi bằng bụi đất.”* Ngài đáp ứng nhu cầu cho chúng ta. Mat 6:25-34 chép:

Vậy nên ta phán cùng các người rằng: Đừng vì sự sống mình mà lo đồ ăn uống; cũng đừng vì thân thể mình mà lo đồ mặc. Sự sống há chẳng quý trọng hơn đồ ăn sao, thân thể há chẳng quý trọng hơn quần áo sao? Hãy xem loài chim trời: Chẳng có gieo, gặt, cũng chẳng có thâu trữ vào kho tàng, mà Cha các người trên trời nuôi nó. Các người há chẳng phải là quý trọng hơn loài chim sao? Và lại, có ai trong vòng các người lo lắng mà làm cho đời mình được dài thêm một khắc không? Còn về quần áo, các người lại lo lắng mà làm chi? Hãy ngắm xem những hoa huệ ngoài đồng mọc lên thế nào; chẳng làm khó nhọc, cũng không kéo chỉ; nhưng ta phán cùng các người, dầu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, cũng không được mặc áo tốt như một hoa nào trong giống đó. Hỡi kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, là giống

nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho nó mặc đẹp thể ấy thay, hưởng chi là các người! Ấy vậy, các người chớ lo lắng mà nói rằng: Chúng ta sẽ ăn gì? Uống gì? Mặc gì? Vì mọi điều đó, các dân ngoại vẫn thường tìm, và Cha các người ở trên trời vốn biết các người cần dùng những điều đó rồi. Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa. Vậy, chớ lo lắng chi về ngày mai; vì ngày mai sẽ lo về việc ngày mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy.

Chúng ta không có lý do để lo lắng. Mat 7:9-11 chép: “Trong các người có ai, khi con mình xin bánh, mà cho đá chẳng? Hay là con mình xin cá, mà cho rắn chẳng? Vậy nếu các người vốn là xấu, còn biết cho con cái mình các vật tốt thay, hưởng chi Cha các người ở trên trời lại chẳng ban các vật tốt cho những người xin Ngài sao?” Ngài tha thứ cho chúng ta. Mat 6:9-12 chép: “Vậy, các người hãy cầu như vậy: Lạy Cha chúng tôi ở trên trời; Danh Cha được thánh; Nước Cha được đến; Ý Cha được nên, ở đất như trời! Xin cho chúng tôi hôm nay đồ ăn đủ ngày; Xin tha tội lỗi cho chúng tôi, như chúng tôi cũng tha kẻ phạm tội nghịch cùng chúng tôi;” Chúng ta có còn phạm tội với Ngài nữa không? Có, nhưng Ngài tha thứ.

Ngài sửa trị chúng ta và đó là điều tốt. Tôi bảo các con mình đừng chạy ra ngoài đường, và khi chúng chạy ra đường thì phải kỷ luật chúng, nhờ đó chúng biết được điều gì là tốt. Việc Cha trên trời sửa trị chúng ta là điều tốt lành. Hê 12:5-11 chép: “Lại đã quên lời khuyên anh em như khuyên con, rằng: Hỡi con, chớ để người sự sửa phạt của Chúa, Và khi Chúa trách, chớ ngã lòng; Vì Chúa sửa phạt kẻ Ngài yêu, Hễ ai mà Ngài nhận làm con, thì cho roi cho vọt. Ví bằng anh em chịu sửa phạt, ấy là Đức Chúa Trời đãi anh em như con, vì có người nào là con mà cha không sửa phạt? Nhưng nếu anh em được khỏi sự sửa phạt mà ai nấy cũng phải chịu, thì anh em là con ngoại tình, chớ không phải con thật. Cha về phân xác sửa phạt, mà chúng ta còn kinh sợ thay, hưởng chi Cha về phân hồn, chúng ta há chẳng càng nên vâng phục lắm để được sự sống sao? Vả, cha về phân xác theo ý mình mà sửa phạt chúng ta tạm thời, nhưng Đức Chúa Trời vì ích cho chúng ta mà sửa phạt, để khiến chúng ta được dự phần trong sự thánh khiết Ngài. Thật các sự sửa phạt lúc đầu coi như một có buồn bã, chớ không phải sự vui mừng; nhưng về sau sanh ra bông trái công bình và bình an cho những kẻ đã chịu luyện tập như vậy.”

Ngài hướng dẫn chúng ta. Rô 8:14 chép: “Vì hết thấy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời.” Chúng

ta là con cái của Ngài. Chúng ta có một tên mới. Giăng 1:12-13 chép: “Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy.” Chúng ta có một thần trí mới. Rô 8:16 chép: “Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời.” Chúng ta được ở trong sự hiện diện của Đức Chúa Cha. Chúng ta không còn sợ Đức Chúa Trời nữa như trong Xuất 19:12-13 : “Vả, người hãy phân định giới hạn cho dân sự ở chung quanh núi, và dặn rằng: Khá giữ mình đừng leo lên núi, hoặc đụng đến chân; hễ kẻ nào đụng đến thì sẽ bị xử tử. Chớ ai tra tay vào mình người đó, nhưng người đó phải bị liệng đá hoặc bắn tên; bất luận vật hay người, cũng chẳng để cho sống đâu. Khi kèn thổi lên, dân sự sẽ đến gần núi.” Dân Y-sơ-ra-ên phải đứng cách xa ngọn núi. Xuất 19:16-21 giải thích điều này như sau:

Qua sáng ngày thứ ba, có sấm vang chớp nhoáng, một áng mây mịt mịt ở trên núi, và tiếng kèn thổi rất vang động; cả dân sự ở trong trại quân đều run hãi. Môi-se bèn biểu dân ra khỏi trại quân nghinh tiếp Đức Chúa Trời; dân sự đứng lại tại chân núi. Vả, bấy giờ, khắp núi Si-na-i đều ra khói, vì Đức Giê-hô-va ở trong lửa giáng lâm nơi đó; khói ra khác nào khói của lò lửa lớn kia, và cả hòn núi đều rung động cách kịch liệt. Tiếng kèn càng vang động; Môi-se nói, Đức Chúa Trời đáp tiếng lại. Đức Giê-hô-va giáng lâm trên chót núi Si-na-i, đòi Môi-se lên, Môi-se bèn lên. Đức Giê-hô-va phán rằng: Hãy xuống cấm dân sự đừng xông pha đến gần Đức Giê-hô-va mà nhìn, e nhiều người trong bọn phải chết chẳng.

Nhưng trong Tân ước, Hê 10:19-22 chép: “Hỡi anh em, vì chúng ta nhờ huyết Đức Chúa Jêsus được dọn dĩ vào nơi rất thánh, bởi đường mới và sống mà Ngài đã mở ngang qua cái màn, nghĩa là ngang qua xác Ngài, lại vì chúng ta có một thầy tế lễ lớn đã lập lên cai trị nhà Đức Chúa Trời, nên chúng ta hãy lấy lòng thật thà với đức tin đầy dẫy trọn vẹn, lòng được tươi sạch khỏi lương tâm xấu, thân thể rửa bằng nước trong, mà đến gần Chúa.” Hê 4:14-16 chép: “Áy vậy, vì chúng ta có thầy tế lễ thượng phẩm lớn đã trải qua các tầng trời, tức là Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, thì hãy bền giữ đạo chúng ta đã nhận tin. Vì chúng ta không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta, bèn có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội. Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngôi ơn phước, hầu cho được thương xót và tìm được ơn để giúp chúng ta trong thì giờ có cần dùng.” Rô 8:15 chép: “Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn

ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha!”

Chúng ta không còn sợ hãi Đức Chúa Trời nữa, mà bây giờ chúng ta là bạn của Đức Chúa Trời. Chúng ta vâng lời, không phải vì sợ mà vì là bạn. Giăng 15:14-15 chép: *“Ví thử các người làm theo điều ta dạy, thì các người là bạn hữu ta. Ta chẳng gọi các người là đầy tớ nữa, vì đầy tớ chẳng biết điều chủ mình làm; nhưng ta đã gọi các người là bạn hữu ta, vì ta từng tỏ cho các người biết mọi điều ta đã nghe nơi Cha ta.”* John Wesley đã tốt nghiệp hạng ưu tại trường Đại học Oxford, là một mục sư được phong chức và rất giỏi về thần học. Ông rất năng nổ trong các việc lành, thường xuyên thăm viếng những người trong tù, nhà tế bần ở London, phân phối thực phẩm và quần áo cho trẻ em nghèo và trẻ mồ côi. Ông chăm chỉ học Kinh Thánh và tham dự những giờ thờ phượng ngày Chúa nhật. Ông dâng hiến rộng rãi cho Hội Thánh cũng như bố thí cho người nghèo, cầu nguyện và kiêng ăn, sống đạo đức và gương mẫu, thậm chí hoạt động nhiều năm trong vai trò của một giáo sĩ. Nhưng sau đó khi trở về Anh quốc, ông thú nhận rằng: *“Tôi là người đã đến châu Mỹ để đem những người khác về với Chúa nhưng bản thân tôi lại chưa quy phục Đức Chúa Trời.”* Ông chưa được cứu. Sau đó ông nói về tình trạng qui đạo của mình như sau: *“Tôi có đức tin của một đầy tớ, chớ không phải là đức tin của một người con.”*

Quý vị là con cái của Đức Chúa Trời. Điều này thay đổi cách chúng ta vâng phục, không phải là vì nghĩa vụ mà là vì tình yêu. Chúng ta có mối thông công mật thiết với Cha của mình và được bước vào trong sự hiện diện của Ngài. Chúng ta có một cơ nghiệp trong vương quốc của Cha. Rô 8:16-17 chép: *“Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: Kế kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài.”*

Vì sao quý vị lại buồn theo những thú vui và của cải đời này khi có một vương quốc dành sẵn cho quý vị bởi Cha trên trời? Vậy thì chúng ta làm gì? Chúng ta thờ phượng Ngài. *“Vậy, các người hãy cầu như vậy: Lạy Cha chúng tôi ở trên trời; Danh Cha được thánh;”* (Mat 6:9). Chúng ta làm sáng danh Ngài. Mat 5:16 chép: *“Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, để họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.”* Chúng ta học theo Ngài. Êph 5:1 chép: *“Vậy anh em hãy trở nên kẻ bắt chước Đức Chúa Trời như con cái rất yêu*

dấu của Ngài;” 1 Phi 1:14-16 chép: “Anh em đã nên như con cái hay vâng lời, thì chớ có làm theo sự dâm dục, là sự cai trị trong anh em ngày trước, về lúc anh em còn mê muội. Nhưng, như Đấng gọi anh em là thánh, thì anh em cũng phải thánh trong mọi cách ăn ở mình, bởi có chép rằng: Hãy nên thánh, vì ta là thánh.” Chúng ta vâng lời Ngài với tư cách là con cái Đức Chúa Trời. 1 Giăng 3:10 chép: “Bởi đó, người ta nhận biết con cái Đức Chúa Trời và con cái ma quỷ: ai chẳng làm điều công bình là không thuộc về Đức Chúa Trời, kẻ chẳng yêu anh em mình cũng vậy.”

Chúng ta phản chiếu Ngài. Thi 68:5 chép: “Đức Chúa Trời ở nơi thánh Ngài, Là cha kẻ mồ côi, và quan xét của người góa bụa.” Gia 1:27 chép: “Sự tin đạo thanh sạch không vết, trước mặt Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, là: thăm viếng kẻ mồ côi, người góa bụa trong cơn khốn khó của họ, và giữ lấy mình cho khỏi sự ô uế của thế gian.” Đó là lý do mà chúng ta quan tâm đến trẻ mồ côi và người góa bụa. Vì chúng ta cũng từng được chăm sóc như những đứa trẻ. Quý vị biết được toàn bộ hình ảnh về sự nhận làm con nuôi, được xem là một trong thời đại của chúng ta, không phải là trong Hội Thánh mà là từ bên ngoài, tại Hollywood và nền văn hóa chung. Hầu như nó được coi là một việc làm tốt đẹp mang tính vị tha. Lý do mà chúng ta nhận nuôi và chăm sóc trẻ em không chỉ đơn thuần là vì lòng vị tha. Không phải vì chúng ta muốn gởi đi từ gia đình của mình những tấm thiệp chúc mừng giáng sinh đẹp đẽ dễ thương. Thực tế là, khi quư vị dần thân vào công việc nuôi con nuôi, sẽ có một số trở ngại khó khăn và có rất nhiều trẻ em cần được nhận nuôi. Lý do một số trẻ em cần được nuôi dưỡng là bởi vì chúng đã trải qua hoàn cảnh rất khó khăn, vì cha mẹ chúng đã nghiện ngập khi mang thai chúng, hoặc người mẹ đã sử dụng thuốc phiện trong suốt thời gian mang thai. Kết quả là có những thiếu thốn và khó khăn, có nhiều gia đình trong vòng Hội Thánh gặp khó khăn với việc nhận con nuôi, có những đứa trẻ đôi khi trở thành mối đe dọa đối với những đứa trẻ khác trong nhà chúng, đã kháng cự lại sự yêu thương.

Quý vị làm gì khi phải gọi cảnh sát đến giải quyết những tranh chấp trong nhà mình mà quý vị không hình dung ra được? Chỉ có lòng vị tha thì không giúp ích gì cho quý vị. Điều có thể giúp cho quý vị là quý vị đã từng là một đứa trẻ chống nghịch lại Đức Chúa Cha, trốn chạy khỏi Ngài, và Ngài đã vươn cánh tay ân điển chạm vào tấm lòng và cuộc đời của quý vị, đem quý vị về với Ngài.

Ngài đã yêu thương quý vị, nhận quý vị làm con nuôi. Chính Phúc âm đem đến năng lực cho việc chăm sóc trẻ em. Chúng ta chăm sóc trẻ mồ côi không phải vì chúng ta là những người giải cứu. Chúng ta không phải là

một nhóm người tốt bụng và có lòng vị tha cứu vớt trẻ mồ côi trên thế giới. Đó không phải là động lực cho mục vụ trẻ mồ côi. Chúng ta quan tâm đến trẻ mồ côi bởi vì chúng ta là những người đã được cứu. Chúng ta đã được nhận làm con nuôi, và chúng ta phản chiếu lại Cha trên trời cho những kẻ mồ côi trên đất. Đây là một hình ảnh của Phúc âm.

Sự nhận làm con nuôi được tôn vinh. . .

Chúng ta có một Cha đời đời. Một số người trong quý vị không hề có cha. Một số có những người cha tốt, nhưng quý vị có một Cha đời đời là Đấng tốt lành. Giăng 6:40 chép: “*Đây là ý muốn của Cha ta, phàm ai nhìn Con và tin Con, thì được sự sống đời đời; còn ta, ta sẽ làm cho kẻ ấy sống lại nơi ngày sau rớt.*” 2 Tê 2:16-17 chép: “*Nguyên xin chính Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, và Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, là Đấng đã yêu thương chúng ta, và đã lấy ân điển Ngài mà ban cho chúng ta sự yên ủi đời đời và sự trông cậy tốt lành, hãy yên ủi lòng anh em, khiến anh em được bền vững trong mọi việc lành cùng mọi lời nói lành!*” Quý vị có một gia đình đời đời. Rô 9:8 chép: “*nghĩa là chẳng phải con cái thuộc về xác thịt là con cái Đức Chúa Trời, nhưng con cái thuộc về lời hứa thì được kể là dòng dõi Áp-ra-ham vậy.*” Chúa Giê-xu là anh của chúng ta, nhưng không phải với ý nghĩa là chúng ta có thân tánh, mà Ngài đã trở nên giống như chúng ta. Hê 2:10-15 chép:

Thật, Đấng mà muôn vật hướng về Ngài và bởi Ngài, vì muốn đem nhiều con đến sự vinh hiển, thì đã khiến Đấng làm cội rễ sự cứu rỗi của những con ấy, nhờ sự đau đớn mà nên trọn lành, là phải lấm. Vì Đấng làm nên thánh và kẻ được nên thánh, đều bởi một Cha mà ra. Cho nên Ngài không thẹn mà gọi những kẻ đó là anh em, khi Ngài có phán: Tôi sẽ truyền danh Chúa cho anh em tôi; Và ngợi khen Chúa ở giữa hội. Ngài lại phán: Ta sẽ phó thác ta cho Chúa. Lại phán: Ta đây, ta với các con cái mà Đức Chúa Trời đã ban cho ta. Vậy thì, vì con cái có phần về huyết và thịt, nên chính Đức Chúa Jê-sus cũng có phần vào đó, hầu cho Ngài bởi sự chết mình mà phá diệt kẻ cầm quyền sự chết, là ma quỷ, lại cho giải thoát mọi người vì sợ sự chết, bị cầm trong vòng tội mọi trọn đời.

Rô 8:29 chép: “*Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em;*” Giăng 20:17 chép: “*Đức Chúa Jê-sus phán rằng: Chớ rờ đến ta; vì ta chưa lên cùng Cha! Nhưng hãy đi đến cùng anh em ta, nói rằng ta lên cùng Cha ta và Cha các ngươi, cùng Đức Chúa Trời ta và*

Đức Chúa Trời các ngươi.” Chúng ta là những anh em, chị em với nhau, và điều này thay đổi cách chúng ta liên hệ với nhau. Mác 10:29-30 chép: “Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, chẳng một người nào vì ta và Tin lành từ bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, mà chẳng lãnh được đương bây giờ, trong đời này, trăm lần hơn về những nhà cửa, anh em, chị em, mẹ con, đất ruộng, với sự bắt bớ, và sự sống đời đời trong đời sau.” 1 Cô 1:10 chép: “Hỡi anh em, tôi nhận danh Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, khuyên anh em hãy đều phải đồng một tiếng nói với nhau, chớ phân rẽ nhau ra, nhưng phải hiệp một ý một lòng cùng nhau.” Gia 2:14-17 chép: “Hỡi anh em, nếu ai nói mình có đức tin, song không có việc làm, thì ích chi chẳng? Đức tin đó cứu người ấy được chẳng? Ví thử có anh em hoặc chị em nào không quần áo mặc, thiếu của ăn uống hằng ngày, mà một kẻ trong anh em nói với họ rằng: Hãy đi cho bình an, hãy sưởi cho ấm và ăn cho no, nhưng không cho họ đồ cần dùng về phân xác, thì có ích gì chẳng? Về đức tin, cũng một lẽ ấy; nếu đức tin không sanh ra việc làm, thì tự mình nó chết.”

Chúng ta có một Cha đời đời, chúng ta có một gia đình đời đời, và chúng ta có một nhà đời đời. Rô 8:18-25 chép:

Vả, tôi tưởng rằng những sự đau đớn bây giờ chẳng đáng so sánh với sự vinh hiển hầu đến, là sự sẽ được bày ra trong chúng ta. Thật thế, muôn vật ước ao nóng nảy mà trông đợi con cái Đức Chúa Trời được tỏ ra. Vì muôn vật đã bị bắt phục sự hư không, chẳng phải tự ý mình, bèn là bởi có Đấng bắt phục. Muôn vật mong rằng mình cũng sẽ được giải cứu khỏi làm tội sự hư nát, đặng dự phần trong sự tự do vinh hiển của con cái Đức Chúa Trời. Vì chúng ta biết rằng muôn vật đều than thở và chịu khó nhọc cho đến ngày nay; không những muôn vật thôi, lại chúng ta, là kẻ có trái đầu mùa của Đức Thánh Linh, cũng than thở trong lòng, đang khi trông đợi sự làm con nuôi, tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta vậy. Vì chúng ta được cứu trong sự trông cậy, nhưng khi người ta đã thấy điều mình trông rồi, ấy không phải là trông nữa: mình thấy rồi, sao còn trông làm chi? Song nếu chúng ta trông điều mình không thấy, ấy là chúng ta chờ đợi điều đó cách nhịn nhục.

Tôi xin kể cho quý vị một câu chuyện cuối cùng về nơi mà tôi nhận nuôi đứa con trai đầu của mình. Khi chúng tôi đến thành phố nơi mà Ca-lép sống, thì được người thông dịch đưa xe đến đón. Người thông dịch này là dân Liên-xô cũ. Cô ta hỏi tôi: “Ông làm nghề gì?” Tôi đáp: “Tôi là mục sư.” Cô ta nói: “Đức Chúa Trời không có thực, và ai tin Đức Chúa Trời là

người yếu đuối.” Tôi hết sức sùng sốt với thái độ thù ghét Phúc âm của cô ta.

Đó là khởi đầu mối quan hệ của chúng tôi với người thông dịch và khởi đầu một quá trình kéo dài bốn tuần của chúng tôi trong thành phố này. Ngày này qua ngày khác, chúng tôi nói chuyện về Phúc âm, và cô ta hỏi hết câu này sang câu khác liên quan đến Phúc âm. Cuối cùng, vào đêm chúng tôi chuẩn bị ra về, lúc đó chúng tôi đang ở tại sân bay, thì cô ta kéo tôi sang một bên và nói rằng: “Tôi cần nói với ông một điều.” Tôi hỏi: “Điều gì vậy?” Cô ta nói: “Tôi muốn cho ông biết rằng đêm qua tôi đã tin Chúa Giê-xu để được cứu, và bây giờ tôi biết rằng thật có Ngài, Ngài yêu thương tôi, quan tâm đến tôi và đã cứu tôi.”

Chúng tôi dắt đứa con nuôi của mình ra máy bay, vẫy tay chào tạm biệt đứa con nuôi của Đức Chúa Trời đang ở trong vòng tay của Ngài. Đây là sự nhận làm con đời đời. *“Hãy xem Đức Chúa Cha đã tỏ cho chúng ta sự yêu thương dường nào, mà cho chúng ta được xưng là con cái Đức Chúa Trời; và chúng ta thật là con cái Ngài. Ấy là vì đó mà thế gian chẳng biết chúng ta, vì họ chẳng từng biết Ngài. Hỡi kẻ rất yêu dấu, chính lúc bây giờ chúng ta là con cái Đức Chúa Trời, còn về sự chúng ta sẽ ra thế nào, thì điều đó chưa được bày tỏ. Chúng ta biết rằng khi Ngài hiện đến, chúng ta sẽ giống như Ngài, vì sẽ thấy Ngài như vốn có thật vậy.”* (1 Giăng 3:1-2)

Đức Chúa Trời Thay Đổi Địa Vị Của Chúng Ta Giáo Lý Về Sự Liên Hiệp Với Đấng Christ

Tổng quan

Bây giờ chúng ta sẽ đề cập một khía cạnh nữa về việc Đức Chúa Trời thay đổi địa vị của chúng ta: giáo lý về sự liên hiệp với Đấng Christ.

Giăng 15:5 chép: *“Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các người chẳng làm chi được.”* Ga 2:20 chép: *“Tôi đã bị đóng đinh vào thập tự giá với Đấng Christ, mà tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi; nay tôi còn sống trong xác thịt, ấy là tôi sống trong đức tin của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi, và đã phó chính mình Ngài vì tôi.”* “Đấng Christ sống trong tôi” có nghĩa là gì? Sự liên hiệp của chúng ta với Đấng Christ mang tính chất siêu nhiên. Không chỉ có Đấng Christ mà cả Đức Cha, Đức Con và Đức Thánh Linh. Chúng ta ở trong Đức Chúa Cha. Giăng 17:20-21 chép: *“Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi*

đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, đừng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến.”

1 Giăng 2:24 chép: “Còn như các con, điều mình đã nghe từ lúc ban đầu phải ở trong các con. Nếu điều các con đã nghe từ lúc ban đầu ở trong mình, thì các con cũng sẽ ở trong Con và trong Cha.” 1 Giăng 4:15-16 chép: “Ví bằng có ai xưng Đức Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời ở trong người, và người ở trong Đức Chúa Trời. Chúng ta đã biết và tin sự yêu thương của Đức Chúa Trời đối với chúng ta. Đức Chúa Trời tức là sự yêu thương, ai ở trong sự yêu thương, là ở trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở trong người ấy.”

Chúng ta ở trong Đức Thánh Linh. Rô 8:9 chép: “Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài.” Đức Chúa Cha ở trong chúng ta. Giăng 14:23 chép: “Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Nếu ai yêu mến ta, thì vâng giữ lời ta, Cha ta sẽ thương yêu người, chúng ta đều đến cùng người và ở trong người.” Đức Thánh Linh ở trong chúng ta. 1 Cô 3:16 chép: “Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong anh em sao?” 1 Cô 6:19-20 chép: “Anh em há chẳng biết rằng thân thể mình là đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự trong anh em, là Đấng mà anh em đã nhận bởi Đức Chúa Trời, và anh em chẳng phải thuộc về chính mình sao? ²⁰ Vì chưng anh em đã được chuộc bằng giá cao rồi. Vậy, hãy lấy thân thể mình làm sáng danh Đức Chúa Trời.” 2 Ti 1:14 chép: “Hãy nhờ Đức Thánh Linh ngự trong chúng ta mà giữ lấy điều phó thác tốt lành.”

Chúng ta có mối thông công với Đức Chúa Cha. 1 Giăng 1:3 chép: “Chúng tôi lấy điều đã thấy đã nghe mà truyền cho anh em, hầu cho anh em cũng được giao thông với chúng tôi. Và, chúng tôi vẫn được giao thông với Đức Chúa Cha, và với Con Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ.” 2 Cô 6:16-18 chép:

Có thể nào hiệp đền thờ Đức Chúa Trời lại với hình tượng tà thần? Vì chúng ta là đền thờ của Đức Chúa Trời hằng sống, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Ta sẽ ở và đi lại giữa họ; ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ, và họ làm dân ta. Bởi vậy Chúa phán rằng: Hãy ra khỏi giữa chúng nó, hãy phân rẽ ra khỏi chúng nó, Đừng đá động đến đồ ô uế, Thì ta sẽ tiếp nhận các ngươi: Ta sẽ làm Cha các ngươi, Các ngươi làm con trai con gái ta, Chúa Toàn năng phán như vậy.

Chúng ta có mối thông công với Đức Thánh Linh. 2 Cô 13:13 chép:

“Nguyên xin ơn của Đức Chúa Jêsus Christ, sự yêu thương của Đức Chúa Trời, và sự giao thông của Đức Thánh Linh ở với anh em hết thấy!” Đó là sự liên hiệp siêu nhiên.

Sự liên hiệp của chúng ta với Đấng Christ là mối liên hiệp thuộc linh. 1 Cô 6:17 chép: *“Còn ai kết hiệp với Chúa thì trở nên một tánh thiêng liêng cùng Ngài.”* Rô 8:9-11 chép: *“Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân có tội lỗi, mà thân linh sống nhân có sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống.”*

Trong Ma-thi-ơ Ngài phán rằng: *“Đức Chúa Trời ban mọi ơn tốt lành cho những kẻ cầu xin Ngài.”* Còn trong Phúc âm Lu-ca thì chép rằng Đức Chúa Trời sẽ *“ban Đức Thánh Linh cho những người cầu xin Ngài.”* Tôi thường đọc Lu-ca chương 11 và nghĩ rằng: *“Nếu như tôi không cầu xin Đức Thánh Linh thì sao? Hoặc nếu như tôi cầu xin một điều khác mà được nhận Đức Thánh Linh thì có gì tốt hơn?”* Điều tốt lành chính là Đức Chúa Trời ban chính Ngài cho chúng ta. Quý vị cầu xin sự khôn ngoan trong một tình huống nhất định. Ngài không chỉ trả lời cho quý vị mà còn ban cho quý vị một tâm thần khôn ngoan.

Quý vị cầu xin sự giúp đỡ thì Ngài ban cho quý vị người giúp đỡ. Quý vị xin chân lý thì Ngài ban cho quý vị thầy dạy chân lý. Quý vị cầu xin sự hướng dẫn thì Ngài ban cho quý vị người hướng dẫn. Chúng ta cầu xin các sự ban cho thì Ngài ban cho chúng ta Đấng ban ơn. Chúng ta cầu xin sự cung cấp thì Ngài ban cho chúng ta Nguồn cung cấp. Giống như khi hỏi xin tiền thì Đức Chúa Trời không nói rằng: “Này tiền đây,” nhưng Ngài cho chúng ta ngân hàng. Mọi sự tuôn tràn từ Thánh Linh của Đức Chúa Trời. John Calvin nói rằng:

Chúng ta hãy tra xét vấn đề này. Làm thế nào chúng ta nhận được những lợi ích mà Đức Chúa Cha đã ban cho Con độc sanh của Ngài – không phải để cho Đấng Christ mà là để Ngài có thể ban cho những kẻ nghèo và người thiếu thốn? Trước hết, chúng ta phải hiểu rằng khi nào mà Đấng Christ còn ở bên ngoài chúng ta, và chúng ta còn phân

cách với Ngài, thì tất cả sự thương khó và công lao của Ngài cho sự cứu rỗi con người vẫn là vô ích và không có giá trị gì đối với chúng ta . . . Tất cả những gì Ngài có vẫn không thuộc về chúng ta cho đến khi chúng ta hiệp thành một thân với Ngài. . . (và) Đức Thánh Linh là mối dây liên kết qua đó Đấng Christ liên hiệp chúng ta với Ngài.

Sự liên hiệp của chúng ta với Đấng Christ có tính chất phi thường và bí ẩn. Điều này là bí ẩn đối với trí óc hữu hạn của chúng ta. Êph 5:29-32 chép: *“Vì chẳng hề có người nào ghét chính thân mình, nhưng nuôi nâng sẵn sóc nó như Đấng Christ đối với Hội thánh, vì chúng ta là các chi thể của thân Ngài. Vậy nên người đàn ông phải lìa cha mẹ mà dính dứu với vợ mình, hai người cùng nên một thịt. Sự mâu nhiệm ấy là lớn, tôi nói về Đấng Christ và Hội thánh vậy.”* Sự liên hiệp của chúng ta với Đấng Christ mang tính chất sống còn. Sự liên hiệp với Đấng Christ đem đến cho chúng ta sự sống. Rô 6:11 chép: *“Vậy anh em cũng hãy coi mình như chết về tội lỗi và như sống cho Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ.”* Phil 1:21 chép: *“Vì Đấng Christ là sự sống của tôi, và sự chết là điều ích lợi cho tôi vậy.”*

Sự liên hiệp của chúng ta với Đấng Christ mang tính cá nhân. 2 Cô 5:17 chép: *“Vậy, nếu ai ở trong Đấng Christ, thì nấy là người dựng nên mới; những sự cũ đã qua đi, nầy mọi sự đều trở nên mới.”* Phil 3:8-11 chép:

Tôi cũng coi hết thảy mọi sự như là sự lỗ, vì sự nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ là quý hơn hết, Ngài là Chúa tôi, và tôi vì Ngài mà liêu bỏ mọi điều lợi đó. Thật, tôi xem những điều đó như rơm rác, hầu cho được Đấng Christ và được ở trong Ngài, được sự công bình, không phải công bình của tôi bởi luật pháp mà đến, bèn là bởi tin đến Đấng Christ mà được, tức là công bnh đến bởi Đức Chúa Trời và đã lập lên trên đức tin; cho đến nỗi tôi được biết Ngài, và quyền phép sự sống lại của Ngài, và sự thông công thương khó của Ngài, làm cho tôi nên giống như Ngài trong sự chết Ngài, mong cho tôi được đến sự sống lại từ trong kẻ chết.

Cá nhân mỗi người trong số quý vị đang ngồi đây có sự liên hiệp trong đời sống với Đấng Christ, nhưng sự liên hiệp của chúng ta với Đấng Christ cũng mang tính tập thể. Nhiều lần Kinh Thánh nói về việc chúng ta được liên hiệp thành một thân trong Đấng Christ. Ga 3:28 chép: *“Tại đây không còn chia ra người Giu-đa hoặc người Gô-réc; không còn người tôi mọi hoặc người tự chủ; không còn đàn ông hoặc đàn bà; vì trong Đức Chúa Jêsus Christ, anh em thấy đều làm một.”* Êph 2:18-22 chép:

Vì ấy là nhờ Ngài mà chúng ta cả hai đều được phép đến gần Đức Chúa Cha, đồng trong một Thánh Linh. Đường ấy, anh em chẳng phải là người ngoại, cũng chẳng phải là kẻ ở trọ nữa, nhưng là người đồng quốc với các thánh đồ, và là người nhà của Đức Chúa Trời. Anh em đã được dựng lên trên nền của các sứ đồ cùng các đấng tiên tri, chính Đức Chúa Jê-sus Christ là đá góc nhà, cả cái nhà đã dựng lên trên đá đó, sắp đặt cách hảnh hoi, để làm nên một đền thờ thánh trong Chúa. Ấy, anh em cũng nhờ Ngài mà được dự phần vào nhà đó, đặng trở nên nhà ở của Đức Chúa Trời trong Thánh Linh.

Ga 1:22 chép: “Bấy giờ tôi còn là kẻ lạ mặt trong các Hội thánh tại xứ Giu-đê, là các hội ở trong Đấng Christ.” 1 Tê 1:1 chép: “Phao-lô, Sin-vanh và Ti-mô-thê gửi cho Hội thánh ở thành Tê-sa-lô-ni-ca, Hội trong Đức Chúa Trời, là Cha, và trong Đức Chúa Jê-sus Christ, Chúa chúng ta: nguyện xin ân điển và sự bình an ban cho anh em!” Sự liên hiệp của chúng ta với Đấng Christ là đời đời, từ trước vô cùng cho đến đời đời. Êph 1:3-4 nói về từ trước vô cùng: “Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời, trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, đặng làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời,” Rô 8:38-39 nói về cõi tương lai đời đời: “Vì tôi chắc rằng bất kỳ sự chết, sự sống, các thiên sứ, các kẻ cầm quyền, việc bây giờ, việc hầu đến, quyền phép, bề cao, hay là bề sâu, hoặc một vật nào, chẳng có thể phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương mà Đức Chúa Trời đã chứng cho chúng ta trong Đức Chúa Jê-sus Christ, là Chúa chúng ta.”

Vì vậy, giáo lý về sự liên hiệp với Đấng Christ được định nghĩa như sau: sự liên hiệp với Đấng Christ có nghĩa là khi các tín hữu được cứu bởi ân điển của Đức Chúa Trời thì Đấng Christ ở trong chúng ta, chúng ta ở trong Đấng Christ, chúng ta ở với Đấng Christ và Đấng Christ ở với chúng ta. Chúng ta sẽ xét đến bốn khía cạnh sau: Đấng Christ ở trong chúng ta; chúng ta ở trong Đấng Christ; chúng ta ở với Đấng Christ; và Đấng Christ ở với chúng ta.

Đấng Christ ở TRONG CHÚNG TA

Đấng Christ ở trong chúng ta. “Vì Đức Chúa Trời muốn khiến họ biết sự giàu vinh hiển của sự mầu nhiệm đó ở giữa dân ngoại là thế nào, nghĩa là Đấng Christ ở trong anh em, là sự trông cậy về vinh hiển.” (Côl 1:27)
Đấng Christ – một đời sống đầy quyền năng. Hãy nhớ Đấng Christ là ai.

Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời. Côl 1:15 chép: “*Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đấng sanh ra đầu hết thấy mọi vật dựng nên.*” Ngài là Đấng tạo hóa. Côl 1:16-17 chép: “*Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài.*” Ngài bảo toàn muôn vật. Ngài là đầu của Hội Thánh. Côl 1:18 chép: “*Ấy cũng chính Ngài là đầu của thân thể, tức là đầu Hội thánh. Ngài là ban đầu, sanh trước nhứt từ trong những kẻ chết, hầu cho trong mọi vật, Ngài đứng đầu hàng.*” Ngài là Đấng cứu thế. Côl 1:19-20 chép: “*Vì chung Đức Chúa Trời đã vui lòng khiến mọi sự đầy đầy của mình chứa trong Ngài, và bởi huyết Ngài trên thập tự giá, thì đã làm nên hòa bình, khiến muôn vật dưới đất trên trời đều nhờ Ngài mà hòa thuận cùng chính mình Đức Chúa Trời.*” Thực tế vĩ đại của sự cứu rỗi là Đấng Christ sống trong quý vị. Hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, Đấng tạo hóa, đầu của Hội Thánh, Đấng cứu thế ở trong quý vị là những Cơ đốc nhân.

Quý vị sẽ có cuộc sống thay đổi khi Đấng Christ ở trong mình. Xuyên suốt Cựu ước, Đức Chúa Trời đã hứa cùng Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cóp rằng: “*Ta sẽ ở với ngươi.*” Sáng 26:24 chép: “*Đêm đó Đức Giê-hô-va hiện đến cùng người và phán rằng: Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, cha ngươi; chớ sợ chi, ta ở cùng ngươi, sẽ ban phước cho và thêm dòng dõi ngươi, vì có Áp-ra-ham là tôi tớ ta.*” Trong Xuất 3:11-12 ghi lại cuộc đối thoại giữa Môi-se với Đức Chúa Trời như sau: “*Môi-se bèn thưa rằng: Tôi là ai, dám đi đến Pha-ra-ôn, đặng dắt dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô? Đức Chúa Trời phán rằng: Ta sẽ ở cùng ngươi; này là điều làm dấu cho ngươi biết rằng ta đã sai ngươi đi: Khi ngươi dắt dân sự ra khỏi xứ Ê-díp-tô rồi, thì các ngươi sẽ phụng sự Đức Chúa Trời tại trên núi này.*” Và Ngài phán với Giô-suê trong Giô-suê 1:5 “*Trót đời ngươi sống, sẽ chẳng ai chống cự được trước mặt ngươi. Ta sẽ ở cùng ngươi như ta đã ở cùng Môi-se; ta sẽ không lìa ngươi, không bỏ ngươi đâu.*” Ngài phán cùng Ê-sai trong Ê-sai 43:1-2 như sau:

Bây giờ, hỡi Gia-cóp! Đức Giê-hô-va là Đấng đã dựng nên ngươi, hỡi Y-sơ-ra-ên! Ngài là Đấng đã tạo thành ngươi, phán như vậy: Đừng sợ, vì ta đã chuộc ngươi. Ta đã lấy tên ngươi gọi ngươi; ngươi thuộc về ta. Khi ngươi vượt qua các dòng nước, ta sẽ ở cùng; khi ngươi lội qua sông, sẽ chẳng che lấp. Khi ngươi bước qua lửa, sẽ chẳng bị cháy, ngọn lửa chẳng đốt ngươi.

Chúa Giê-xu được gọi là Em-ma-nu-ên, nghĩa là Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta. Mat 1:21-23 chép: “*Người sẽ sanh một trai, người khá đặt tên là Jêsus, vì chính con trai ấy sẽ cứu dân mình ra khỏi tội. Mọi việc đã xảy ra như vậy, để cho ứng nghiệm lời Chúa đã dùng đấng tiên tri mà phán rằng: Nay, một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sanh một con trai, rồi người ta sẽ đặt tên con trai đó là Em-ma-nu-ên; nghĩa là: Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.*” Giăng 7:33 chép: “*Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: Ta còn ở với các người ít lâu nữa; rồi ta đi về cùng Đấng sai ta đến.*” Ngài đi đâu? Ngài hứa trong Giăng 14:18-20 rằng: “*Ta không để cho các người mồ côi đâu, ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy ta nữa, nhưng các người sẽ thấy ta; vì ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng ta ở trong Cha ta; các người ở trong ta, và ta ở trong các người.*” Giăng 16:7 chép: “*Dẫu vậy, ta nói thật cùng các người: Ta đi là ích lợi cho các người; vì nếu ta không đi, Đấng Yên-ủi sẽ không đến cùng các người đâu; song nếu ta đi, thì ta sẽ sai Ngài đến.*” Chúa Giê-xu đã sai Thánh Linh của Ngài đến, nhờ vậy mà chúng ta có thể nói rằng: “*Đấng Christ sống trong tôi.*” Ga 2:20 chép: “*Tôi đã bị đóng đinh vào thập tự giá với Đấng Christ, mà tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi; nay tôi còn sống trong xác thịt, ấy là tôi sống trong đức tin của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi, và đã phó chính mình Ngài vì tôi.*”

Điều này làm thay đổi cách chúng ta nhìn nhận về đời sống Cơ đốc. Đa số chúng ta tin rằng Đấng Christ đã chết để tha thứ tội lỗi của mình, nhưng rồi dừng lại ở đó. Chúng ta tin rằng mình sẽ được lên thiên đàng khi qua đời. Chúng ta không có một manh mối nào về cách sống một cuộc sống Cơ đốc từ nay cho đến khi qua đời, và kết quả là nhiều người trong chúng ta đang sống cuộc sống Cơ đốc thất bại. Có lẽ lý do của việc đó là bởi vì chúng ta không nắm bắt được thực tế vô cùng quan trọng là Chúa Giê-xu đã chết vì quý vị hầu cho Ngài có thể sống trong quý vị. Chúa Giê-xu không chỉ là Cứu Chúa của chúng ta, mà Ngài còn là cuộc sống của chúng ta. Hãy đọc những trích dẫn của Hudson Taylor và Ian Thomas. Đừng quên rằng: Cơ đốc giáo không có gì khác hơn là sống bày tỏ Đấng Christ đang ở trong mình. Ga 4:18-19 chép: “*Có lòng sốt sắng vì điều thiện thì tốt lắm, lúc nào cũng thế, không những khi tôi có mặt giữa anh em. Hỡi các con, vì các con mà ta lại chịu đau đớn của sự sanh nở, cho đến chừng nào Đấng Christ thành hình trong các con,*”

Khi Đấng Christ ở trong quý vị, thì quý vị sẽ có hy vọng về sự vinh hiển. Đó là một đời sống được bảo đảm. Không còn lý do để sợ hãi. Đấng Christ ở trong quý vị có nghĩa là Đấng Christ ở trong quý vị đời đời. Côi 3:4

chép: "Khi nào Đấng Christ, là sự sống của anh em, sẽ hiện ra, bấy giờ anh em cũng sẽ hiện ra với Ngài trong sự vinh hiển." Một đời sống được bảo đảm trong Hội Thánh đắc thắng. Đấng Christ ở trong quý vị, và Đấng Christ ở trong chúng ta. Êph 1:16-23 chép:

Thì tôi vì anh em cảm tạ không thôi, thường nhắc đến anh em trong khi cầu nguyện. Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, lại soi sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thể nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho các thánh đồ là làm sao, và biết quyền vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, là lớn dường nào, y theo phép tối thượng của năng lực mình, mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại và làm cho ngòi bên hữu mình tại các nơi trên trời, cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, mọi thế lực, mọi quân chủ cùng mọi danh vang ra, không những trong đời này, mà cũng trong đời hầu đến nữa. Ngài đã bắt muôn vật phục dưới chân Đấng Christ, và ban cho Đấng Christ làm đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể của Đấng Christ, tức là sự đầy đủ của Đấng gồm tóm mọi sự trong mọi loài.

Điều mà Ê-phê-sô chương 1 và Tân ước dạy chúng ta là Chúa Giê-xu có mọi quyền phép trên trời và dưới đất. Mat 28:18 chép: "*Đức Chúa Jê-sus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta.*" Mọi quyền phép đều thuộc về Đấng Christ. Ngài có quyền trên mọi sự. Câu cuối của Ê-phê-sô chương 1 chép rằng: "*Ngài đã bắt muôn vật phục dưới chân Đấng Christ, và ban cho Đấng Christ làm đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể của Đấng Christ, tức là sự đầy đủ của Đấng gồm tóm mọi sự trong mọi loài.*"

Hội Thánh có sự đầy trọn của Đấng Christ, bởi vì Ngài đã được ban cho Hội Thánh. Côl 2:9-10 chép: "*Vì sự đầy đầy của bốn tánh Đức Chúa Trời thấy đều ở trong Đấng ấy như có hình. Anh em lại nhờ Ngài mà có được đầy đầy mọi sự, vì Ngài là đầu của mọi quyền cai trị và mọi thế lực.*" Đấng Christ có mọi thẩm quyền, Hội Thánh có sự đầy trọn của Đấng Christ, như vậy có nghĩa là mọi quyền phép trên trời và dưới đất đều thuộc về Hội Thánh! Quý vị có nắm bắt được điều này không? Đấng Christ chia sẻ quyền phép của Ngài với chúng ta. Quý vị có tin điều đó không? 1 Cô 3:21-22 chép: "*Vậy, chớ ai khoe mình về loài người, vì mọi sự đều thuộc về anh em: Hoặc Phao-lô, hoặc A-bô-lô, hoặc Sê-pha, hoặc thế gian, hoặc sự sống, hoặc sự chết, hoặc những sự bây giờ, hoặc những sự hầu đến. Hết*

thấy mọi sự đều thuộc về anh em, anh em thuộc về Đấng Christ, Đấng Christ thuộc về Đức Chúa Trời. " Thưa anh chị em, tôi muốn nhắc cho anh chị em nhớ rằng Hội Thánh không hề yếu. Hội Thánh không nhu nhược, yếu ớt, uể oải, hoặc khốn đốn. Hội Thánh có sự đầy trọn của Đấng Christ. Chúng ta không phải là nạn nhân của tội lỗi mà là người chiến thắng tội lỗi. Chúng ta không yếu thế trong bất kỳ nền văn hóa thế tục nào mà có sức mạnh trên chúng. Chúng ta đánh đổ mọi đòn lữ thuộc linh và không hề thối lui trong nhiệm vụ truyền giáo.